

Grupp 5

FCI-nummer 255

Originalstandard 2001-03-13

FCI-Standard 2001-04-02; engelska

SKKs Standardkommitté 2001-10-25

AKITA

Nordisk Kennel Union

Dansk Kennel Klub
Hundarxktarfélag Íslands
Norsk Kennel Klub
Svenska Kennelklubben

Suomen Kennelliitto – Finska kennelklubben

Standard för AKITA

Ursprungsland/ hemland:	Japan
Användningsområde:	Sällskapshund
FCI-Klassifikation:	Grupp 5, sektion 5
Bakgrund/ändamål:	<p>Ursprungligen var de japanska spetshundraserna små till medelstora. Några riktigt storvuxna hundar existerade inte. I Akita-regionen användes matagiakita (medelstora björnhundar) till hundhetsning från början av 1600-talet. Från 1868 korsades rasen med tosa och mastiff. Sålunda blev akita större men spetsgenskaperna gick förlorade. Då hundkamp förbjöds 1908 blev akita ändå bevarad och utvecklad som en stor japansk ras. Följaktligen utnämndes utmärkta exemplar av akita 1931 till nationalsymbol.</p> <p>Under andra världskriget användes hundpälsar till militärbeklädnad. Polisen beordrade infångande och konfiskering av alla hundar utom de schäfrar som användes för militära ändamål. Några entusiaster försökte kringgå ordern genom att korsa sina hundar med schäfrar. När andra världskriget var över hade antalet akitor minskat drastiskt och fanns i tre distinkta typer: 1) matagiakita, 2) kamphundsakita och 3) schäferakita. Detta skapade en mycket förvirrad situation för rasen.</p> <p>Under återuppbyggnadsprocessen av raserna akitor efter kriget upplevde hunden Kongo-go från Dewa-linjen, som uppvisade drag från mastiff och schäfer, en tillfällig men väldig popularitet. Medvetna kännare uppskattade dock inte denna typ som sant japansk och de försökte eliminera påbrå från tidigare utländska raser genom att korsa in matagiakita för att återuppbygga den ursprungliga rena rasen. De lyckades med att etablera en renrasig stam av den storvuxna ras vi känner till idag.</p>
Helhetsintryck:	Akita skall vara storväxt, kraftigt byggd och välbalanserad med mycket massa. Könsprägeln skall vara tydligt framträdande. Rasen skall vara mycket stätlig, med anspråklös värdighet och robust kroppsbyggnad.

**Viktiga
måttförhållanden:**

Förhållandet mellan mankhöjd och kroppslängd (mätt från skulderled till sittbensknöl) skall vara 10:11. Tikar har dock något längre kropp än hanhundar.

Uppförande/karaktär:

Temperamentet skall vara balanserat, trofast och lugnt och rasen är lättlärd.

Huvud:

Skallparti

Skallens storlek skall vara i proportion till kroppen. Pannan skall vara bred med tydlig pannfåra, men utan rynkor.

Stop

Stopet skall vara markerat.

Nostryffel

Nostryffeln skall vara stor och svart. Knappt och något diffust pigment accepteras endast hos vita hundar, men svart föredras alltid.

Nosparti

Nosryggen skall vara rak. Nospartiet skall vara måttligt långt, kraftigt och brett vid basen, avtagande mot nospetsen, dock inte till en skarp spets.

Läppar

Läpparna skall vara åtsmitande.

Käkar/Tänder

Tänderna skall vara kraftiga. Saxbett.

Kinder

Kinderna skall vara måttligt utvecklade.

Ögon

Ögonen skall vara tämligen små, nästan trekantiga på grund av yttre ögonvråns uppåtlutning och måttligt brett ansatta. De skall vara mörkt bruna, ju mörkare desto bättre.

Öron

Öronen skall vara tämligen små, tjocka och trekantiga med lätt rundade spetsar. Ståndöron som skall vara måttligt brett ansatta och luta framåt.

Hals:

Halsen skall vara kraftig och muskulös utan hakpåsar och i harmoni med huvudet.

Kropp:

Rygglinje

Ryggen skall vara plan och stark.

Ländparti

Länden skall vara bred och muskulös.

Bröstkorg	Bröstet skall vara djupt med väl utvecklat förbröst. Revbenen skall vara måttligt välvda.
Underlinje	Buklinjen skall vara väl uppdragen.
Svans	Svansen skall vara högt ansatt och grov samt bäras kraftigt ringlad över ryggen. Svansspetsen skall nästan nå ner till hasen, när svansen hänger.
Extremiteter:	
Framställ:	
Skulderblad	Skuldrorna skall vara måttligt sluttande och utvecklade.
Armbåge	Armbågarna skall vara åtliggande.
Underarm	Frambenen skall vara raka med kraftig benstomme.
Framtassar	Framtassarna skall vara tjocka, runda, välvda och slutna.
Bakställ:	
Baktassar	Bakbenen skall vara välutvecklade, starka och måttligt vinklade. Baktassar som framtassarna.
Rörelser:	Rörelserna skall vara spänstiga och kraftfulla.
Päls:	Täckhären skall vara grova och raka och underullen mjuk och tät. Pälsen på manken och bakkdelen skall vara något längre. Pälsen på svansen skall vara längre än på resten av kroppen.
Färg	Rödfawn, sesam (rödfawn päls med svarta spetsar), brindle eller vit. Nämnda färger utom vit skall ha "urajiro", dvs vitaktig päls på nospartiets sidor, på kinderna, på halsens och underkåkens undersida, på bröst och mage, på svansens undersida och på benens insidor.
Storlek/vikt:	
Mankhöjd	Hanhund: 67 cm Tik: 61 cm
	En avvikelse på +/- 3 cm tolereras.

Fel:

Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse.

- Feminina hanhundar, maskulina tikar.
- Överbett eller underbett.
- Ofullständigt antal tänder.
- Blå- eller svartfläckig tunga.
- Ljusa ögon.
- Kort svans.
- Skygghet.

Diskvalificerande fel:

- Öron som inte är ståndöron.
- Hängande svans.
- Långhårig päls (raggig).
- Svart mask.
- Fläckar på vit bakgrund.

Nota bene:

Hund får ej prisbelönas om den är aggressiv eller har anatomiska defekter som menligt kan påverka dess hälsa och sundhet.

Testiklar:

Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.

Svenska Kennelklubben
163 85 SPÅNGA

Besöksadress Rinkebysvången 70
Telefon 08-795 30 00 Telefax 08-795 30 40
Webbplats www.skk.se

Telefon Informationsavdelningen 08-795 30 30
E-post Informationsavdelningen info@skk.se

E-post Standardkommittén standk@skk.se

SVENSKA KENNELKLUBBEN
HUNDÄGARNAS RIKSORGANISATION